

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 550/2025
07.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Милене Милошевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 225/24 од 25.10.2024. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 18/25 од 13.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 07. маја 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милене Милошевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 225/24 од 25.10.2024. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 18/25 од 13.02.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 225/24 од 25.10.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, у селу ..., уз примену мера електронског надзора. Истовремено је одређено да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, на име имовинскоправног захтева – причињене штете плати оштећенима ББ износ од 366.986,00 динара, а оштећеном ВВ износ од 187.918,00 динара, док је за износ преко досуђеног оштећени ББ упућен на парнични поступак.

Окривљени је обавезан и да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 30.920,00 динара, те да на име паушала плати износ од 6.000,00 динара, као и да оштећенима на име трошкова кривичног поступка плати укупан износ од 235.750,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 18/25 од 13.02.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Прокупљу и браниоца окривљеног АА - адвоката Милене Милошевић, а пресуда Основног суда у Прокупљу К 225/24 од 25.10.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА - адвокат Милена Милошевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 485. став 2. ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, те на повреду закона из члана 409. ЗКП и члана 68. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и побијаних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је оптужним актом окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, те да је оглашен кривим због извршења кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело се кривично гоњење предузима по приватној тужби, па је првостепени суд погрешно закључио да у конкретном случају постоји овлашћени тужилац због чињенице да су се оштећени током поступка изјаснили да се придружују кривичном гоњењу, обзиром да су се оштећени изјашњавали у односу на кривично дело изазивање опште опасности, те се према ставу браниоца због тога не може сматрати да је у конкретном случају постојао овлашћени тужилац.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд је оценио неоснованим, обзиром да су истоветни наводи истицани и у жалби браниоца окривљеног, поднетој против првостепене пресуде и били су предмет разматрања Вишег суда у Прокупљу, као другостепеног, који је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3. став 4. и 5. своје одлуке изнео јасне и аргументоване

разлоге, које и овај суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Из наведених разлога, поднети захтев у овом делу одбијен је као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Наиме, у осталом делу захтева бранилац окривљеног истиче да је оптужним актом окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела изазивање опште опасности, те да је на главном претресу оптужни акт измењен на тај начин што су у чињенични опис додате радње које би одговарале кривичном делу уништење и оштећење туђе ствари док је изостао један од елемената кривичног дела изазивање опште опасности, на који начин је према ставу браниоца окривљени доведен у неповољнији положај, додавањем веће криминалне количине.

Како се изложеним наводима захтева указује на повреде закона из члана 68. ЗКП и из члана 409. ЗКП, због којих повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП окривљенима није дозвољено подношење овог ванредног правног лека преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд у овом делу поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић